क्वा विकारान् निर्धान् ग्रामाः षर्त्रिंशद्पिताः ॥ १७५॥ रुगीणां लाक्रादीनां शास्ता शतमखोपमः। नृपतिः सिंक्राजाष्यस्तस्मै स्वां तनयां द्दौ ॥ १७६॥ स तस्यां शाव्दितिक्यां दिद्दायां सक्तमानसः। दिद्दान्तेम इति ख्यातिं यया लज्जावका नृपः ॥ १७७॥ मातामक्न भूभतृबध्वास्तस्या व्यधीयत । श्रीभूमिस्वामिनो दत्तप्रसादो भीमकेशवः ॥ १७६॥ चन्द्रलेखाभिधां कन्यां राज्ञे दत्तवताभवत्। फल्गुणाद्वार्पतिना समं दिद्दा समत्सरा ॥ १७१॥ गुत्रपद्शः सुमकान् कृत्तविधाश्रमस्तथा। तस्यनिर्वकृणाद्गक्षीद्गभुजा कास्यता यया ॥ १८०॥ अमाघपतनान् प्राप्तान् योग्यान् संग्रामकर्मस्। शृगालमृगयासत्त्वा स व्हि श्लाध्यानमन्यत ॥ १८१॥ तं वृतं वागुरावाक्डिगेम्वारिविकपेरकैः। द्विरतं श्वभिः सार्द्धमपश्यन् सततं जनाः ॥१६१॥ तस्य दामाद्रार्णयलल्यानशिमिकादिषु। स्थानेषु क्रोष्टुमृगयार् सिकस्य वयो ग्रामत् ॥ १६३॥ ऋष कृष्णाचतुर्श्यां स कुर्वन् मृगयां नृपः। ज्वालामपश्यत् क्रोशत्याः शृगाल्या निर्गतां मुखात् ॥ १८४॥

:11: :11: :11